

Procés legislatiu de definició i desenvolupament de la policia de Catalunya

Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra. De la creació al final del desplegament: 25 anys d'història

Assumpta Palau

Advocada de la Generalitat

1. Antecedents
2. Creació de la policia autonòmica
3. Marc delimitador de la policia autònoma
4. Regulació, creixement i desplegament de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra
 - a) Situació prèvia
 - b) Regulació del cos. Llei de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (d'ara endavant, LPG)
 - c) Creixement i desplegament
5. Sistema de seguretat pública de Catalunya
6. Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006

1. Antecedents

El cos de Mossos d'Esquadra (d'ara endavant, ME) ja tenia reconeguda la consideració de força d'ordre públic en la normativa de l'any 1950, tot i que aquesta era una denominació purament formal que no tenia res a veure amb les escasses funcions que realitzaven de vigilància i manteniment de l'ordre en el Palau, la residència presidencial i el cordó tècnic exterior de seguretat.

Pel Reial decret 2579/1980, de 24 d'octubre, es transfereixen a la Generalitat les facultats que respecte als ME tenia el Ministeri de l'Interior i, en concret, la possibilitat d'aprovar un reglament que reguli el cos. Les dotacions dels ME eren en aquell moment: un capità, dos tinents i 100 agents.¹

El primer decret de la Generalitat sobre els ME es va aprovar l'any 1981.² Era una norma encaminada a adaptar el Reglament de l'any 1951 a la nova realitat dels ME i, quant a les funcions, establia "Protegir les persones i béns i garantir la seguretat ciutadana i el pacífic exercici dels drets i llibertats públiques", "facultats de policia administrativa" i no tan sols respecte a les disposicions de la Generalitat, sinó també al compliment de les lleis estatals, sense que es parlés de la necessitat de fer-ho en col·laboració amb les forces i els cossos de seguretat de l'Estat (d'ara endavant, FCSE), com s'establiria més endavant en la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat (d'ara endavant, LOFCS) i pel que fa a les "funcions de policia judicial" aquestes eren en col·laboració amb les forces estatals.

És curiós recordar que el primer Decret de la Generalitat que regulava els ME es va aprovar el 5 de febrer de 1981, i el 12 de febrer s'havien convocat 25 places de ME, que no es van publicar en el DOGC, fins al 4 i l'11 de març d'aquell any, just després del cop d'Estat del 23 de febrer de 1981. O sigui que, durant el cop d'Estat, la Generalitat la podien defensar 100 ME aproximadament.

L'any 1982³ s'accepta la transferència de la secció de ME de la Diputació de Barcelona. Els ME continuaven en situació de servei actiu a la Diputació i depenien administrativament i funcionalment de la Generalitat.

1. RD 2708/1978, de 27 d'octubre, del Ministeri de l'Interior.

2. Decret 44/1981, de 5 de febrer.

3. Decret 93/1982, de 22 d'abril.

Amb la recuperació de la Generalitat els Mossos d'Esquadra van veure reforçades les seves atribucions

Foto: DIRIP

També l'any 1982, la Generalitat va aprovar un primer Reglament dels ME,⁴ que va ésser impugnat davant el Tribunal Constitucional (d'ara endavant, TC) pel Govern central i fruit d'un pacte extraprocedimental i després de passar per la Junta de Seguretat (d'ara endavant, JS) es va tornar a aprovar⁵, pràcticament amb el mateix contingut que l'anterior, però es palesa en la seva exposició de motius "que la nova configuració dels ME s'estableix d'acord amb la JS" i se'ls s'atribueixen les funcions pròpies de la policia autonòmica (d'ara endavant, PA).

Per tant, els ME "formalment" l'any 1982, quan encara no s'havien integrat a la PA, perquè aquesta no s'havia creat, ja podien ser, pel que fa a les seves funcions, una "teòrica" policia integral, excepció feta, entre altres aspectes, de les competències de trànsit. No obstant això, hi havia una dada que singularitzava aquestes competències i és que es tractava d'un cos de 300 agents aproximadament per actuar davant de sis milions de persones, fet que evidenciava que s'estava davant unes competències que no era suficient assumir, s'havien de desplegar i això requeria l'acord de l'Administració estatal i de la JS.

Els reptes al començament dels anys 80 eren: 1) crear el cos de PA, 2) assegurar-li unes funcions indiscutibles des del vessant de la seguretat, 3) preveure l'increment dels seus efectius i 4) la definició de model policial.

2. Creació de la policia autonòmica

L'any 1983, mitjançant la Llei 19/1983, de 14 de juliol, aprovada per unanimitat, es va crear la PA, i es va considerar el cos de ME com el nucli inicial d'aquesta policia. A partir d'aquí, la PA i els ME passen a ésser un únic cos policial i tenen les mateixes funcions.

Aquesta és una llei d'article únic, no va recollir les funcions que ja tenien reconegudes els ME en la normativa anterior, i es va limitar a dir que la PA ha d'exercir primordialment les funcions de protecció de persones i béns, de manteniment de l'ordre públic i de vigilància i protecció dels edificis i les instal·lacions de la Generalitat (és a dir, les previstes en l'article 13 EAC), deixant la porta oberta a noves funcions que, arribat el cas, li poden ésser assignades segons el que determini la Llei orgànica prevista en l'article 149.1.29 CE.

Després de 25 anys, si s'ha de fer algun comentari a la Llei de l'any 1983, seria el de la seva brevetat i simplicitat. En aquell moment el que preocupava el legislador era la identificació dels ME amb la PA, i també la necessitat de crear aquesta policia, ja que formalment no s'havia emprat la facultat de crear-la atorgada per la CE i l'EAC.

4. Decret 191/1982, d'1 de juliol.

5. Decret 402/1982, de 21 d'octubre.

Existia un cos de ME que s'havia transferit a la Generalitat, sense esmentar que era la PA. El Reial decret de traspasos deia que la transferència es feia amb la voluntat de "restablir" a la Generalitat les facultats que tenia en relació amb els ME, enllaçant així la realitat present i futura amb els precedents de tan històrica institució, i, d'altra banda, l'Estatut d'autonomia de Catalunya (d'ara endavant, EAC) preveia el cos de la PA sense parlar dels ME.

Tal com es desprèn del debat parlamentari de la Llei⁶, existia un acord polític amb el Ministeri de l'Interior que permetia ampliar el cos fins a mil agents al final de 1984. Del debat es desprèn que es volia una llei prudent, de caire formal, amb l'única finalitat de crear la PA, però sense regular altres aspectes perquè s'esperava l'aprovació de la LOFCS. En aquest debat es van posar de manifest els trets que s'han de considerar fonamentals en el desplegament de la PA: el finançament i el model. Quant al finançament, havia de correspondre a l'Administració central en la mesura que la PA actués en lloc de les FCSE i, quant al model, es va parlar tan de la possibilitat "d'un model federal similar a Alemanya, que comportés reservar unes determinades funcions a la Guàrdia Civil i traspasar a la Generalitat la resta d'agents estatals (onze mil funcionaris) que estaven treballant a Catalunya", via similar a la de la Generalitat republicana, i es van aresmentare "els perills que la PA absorbís les policies locals o que es confongués com una d'aquestes."

Així, i en resum: finançament estatal; model de substitució; no-duplicatats de cossos policials, sinó coordinació entre ells; manteniment de tres nivells de policia a Catalunya; definició de policia de Catalunya com la formada per la PA més policies locals; potenciació de l'escola de policia; etc.

El que no sabem és com hauria influït en la LOFCS, aprovada l'any 1986, el fet que la Llei de creació de la PA hagués regulat d'una forma exhaustiva la PA i molt especialment les seves funcions a partir de les que tenien els ME en el Reglament de l'any 1982.

Pel que fa a l'estructura del cos, la Llei dels cossos de funcionaris de la Generalitat⁷ va suposar una limitació important al seu desenvolupament, ja que va considerar els ME dins del grup funcional D. Aquesta anomalia es va solucionar mitjançant la Llei de pressupostos⁸ de la Generalitat per a l'any 1991, en què es va crear la categoria de sergent i sergent major. L'any 1986 s'havia creat l'Escola de Policia de Catalunya, a la qual corresponia la formació dels ME i de les policies locals, amb el requisit imprescindible de superació d'un curs selectiu per ingressar als ME. Actualment l'Escola de Policia ha estat substituïda per l'Institut de Seguretat Pública, en una adaptació d'aquesta als nous reptes, un cop finalitzat el desplegament del cos⁹.

**La LOFCS divideix
les funcions
de les policies
autòniques en
tres grups: pròpies,
de col·laboració i de
prestació simultània
i indeferenciada**

3. Marc delimitador de la policia autònica

No podem parlar del desenvolupament de la PA sense fer una breu referència a la LOFCS. Aquesta Llei s'aprova un cop creades les policies autòniques del País Basc, Catalunya i Navarra i, tal com ha assenyalat el TC, forma part del bloc de la constitucionalitat en matèria de seguretat pública i, a més, per a Catalunya és una llei delimitadora de competències pel fet que tant la Constitució com l'EAC de 1979 hi fan referència. Ara bé, aquesta Llei tan sols serà el marc de referència per a la PA en els aspectes no previstos en l'EAC, ja que en la resta de supòsits tindrà caràcter supletori.

Les relacions entre la LOFCS i la PA de Catalunya estan marcades per l'article 13 de l'EAC de 1979 i per la disposició final segona de la LOFCS i, tot i que la Llei és d'aplicació supletòria, hi ha determinats articles de contingut obligatori per a totes les PA. La singularitat més significativa per a Catalunya és l'article 38, relatiu a les funcions. Aquest article estableix que les PA poden exercir una sèrie de funcions i les divideix en tres grups: pròpies, en col·laboració i de prestació simultània i indeferenciada.

6. Diari de sessions del Parlament (p. 40; sessió plenària 73.2, de 30 de juny de 1983).

7. Llei 9/1986, de 10 de novembre.

8. Llei 30/1990, de 28 de desembre.

9. Llei 10/2007, de 30 de juliol.

Pel que es refereix a les funcions en col·laboració, es troben les de seguretat ciutadana (vigilància d'espais públics, protecció de manifestacions i manteniment de l'ordre en grans concentracions). La LOFCS reconeix que aquestes funcions corresponen prioritàriament a la PA, en canvi, pel que fa a les funcions de policia judicial és més restrictiva perquè recull la participació de les PA tan sols mitjançant la col·laboració amb les FCSE. Aquest és un dels aspectes més controvertits en el desenvolupament dels ME com a policia integral. A partir d'aquesta Llei i fins als "acords" amb el Ministeri de l'Interior, sobre delimitació de funcions i finançament (1990) i l'aprovació de la Llei de regulació del cos (any 1994), el debat sobre si els ME eren una veritable policia judicial o havien de desenvolupar aquestes funcions en col·laboració amb les FCSE va ésser objecte de diverses interpretacions doctrinals i judicials, i es va arribar al cas que els ME actuaven com a tal en funció de si el jutge de guàrdia era partidari de considerar els ME com a policia judicial o no.¹⁰ A partir de 2002, la Generalitat participa en totes les comissions, incloses les d'àmbit estatal, en matèria de policia judicial.¹¹

4. Regulació, creixement i desplegament de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra

L'any 1994 es va aprovar la Llei de regulació de la Policia de la Generalitat-ME (d'ara endavant, PG-ME). Aquesta Llei, amb modificacions puntuals, és encara vigent i ha emparat, juntament amb la normativa de desenvolupament i la Llei 4/2003, de creació del sistema de seguretat de Catalunya, tot el procés de creixement i desplegament del cos.

a) Situació prèvia

Per arribar a aquesta Llei, des de la creació de la PA (1983), el camí no ha estat fàcil, tal com s'ha pogut constatar. Van haver de donar-se una sèrie de condicionants jurisprudencials i polítics per permetre'n l'aprovació.

Jurisprudencials

El TC manifesta explícitament que la creació d'una PA, d'acord amb l'article 149.1.29 CE, suposa una excepció a l'exclusivitat de la competència estatal en matèria de seguretat pública (STC 133/90), i afirma que en aquesta matèria es donen competències concurrents entre les diverses administracions (STC 123/84). Així mateix, el TC diu que l'article 38 LOFCS no estableix un "numerus clausus" de funcions que impedeixi al legislador autonòmic atorgar a la PA altres funcions a més de les previstes en la LOFCS i afegeix que quan l'EAC atribueix funcions de manteniment de l'ordre públic a la PA ho fa referit a tot el territori de la comunitat autònoma (STC 85/93).

Convenials

L'any 1990, i després de moltes dificultats per reunir la JS, que era qui tenia la clau en el desplegament dels ME, es va establir un acord entre el Ministeri de l'Interior i el Departament de Governació de la Generalitat de delimitació de serveis entre FCSE i la PA. Cal destacar que aquest acord parla de "model de complementarietat global de les funcions". No obstant això, es reconeix per primer cop la PA com a policia ordinària i integral, que assumirà progressivament els serveis encomanats a l'Estat, substituint les FCSE que els desenvolupen.

Dins d'aquest apartat s'ha d'incloure també el pacte a què va arribar el Govern de la Generalitat amb l'Administració de l'Estat sobre el finançament del cos de ME, que tal com ja s'apuntava en el debat de la Llei de creació, l'any 1983, el finançament a càrrec de l'Estat havia d'incloure no només la fase inicial de creació del cos, sinó tot el creixement i el desenvolupament fins a arribar al final del procés.

Legislatius

L'any 1992 es van aprovar dues lleis que suposen un increment important de les competències auto-

10. Sobre policia judicial als ME:

CAPELL, J. M. *Tesi doctoral: La funció de policia judicial a l'Estat espanyol. Especial referència a la PG-ME*. UB, 2003.

BAS, A. *Tesi doctoral: L'avantsala de l'Estatut: L'autogovern de Catalunya a la llum de la seguretat pública*. UAB, 2008.

PALAU, A. *La conflictivitat competencial sobre seguretat pública*. IEA, 1996.

PALAU, A.; GORDI, M.; SÁNCHEZ, M. *Codi de legislació policial de Catalunya*. Atelier, 2000.

11. Reial decret 54/2002, de 18 de gener.

nòmiques en matèria de seguretat pública. Aquestes són la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana, i la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada, les quals van tenir la seva plasmació en la Llei de la Policia de la Generalitat.

b) Regulació del cos. Llei de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (d'ara endavant, LPG)

La tramitació d'aquesta Llei, tal com s'ha dit anteriorment, va ésser llarga i complexa, a causa de la transcendència que tenia per a Catalunya, ja que regula una part important de l'autogovern català i afecta el desplegament institucional de la Generalitat. Segons el debat parlamentari, "la concreció del model de seguretat pública és fonamental per a la consolidació política, però també per al desenvolupament social del país. Parlar de seguretat pública és parlar de l'ús de la llibertat". Per això és una Llei, que si bé no es va aprovar per unanimitat, té el vot favorable de la majoria, cap vot en contra i 21 abstencions. Aquesta Llei sí que tenia un contingut material i, per tant, paral·lelament a la seva tramitació, no va ser aliena la negociació i l'acord amb l'Administració central.

La Llei té dos objectius bàsics: ordenar la seguretat pública a Catalunya i regular el cos, el seu creixement i desplegament.

Quant al model, s'aparta del model republicà, sobre el qual s'havia parlat el 1983, i opta per crear una policia pròpia de la Generalitat, sense preveure la transferència d'efectius de les FCSE, sinó mitjançant un cos propi reclutat a Catalunya i de nou accés.¹²

Sobre l'ordenació de la seguretat pública: estableix que el Govern de la Generalitat, per mitjà del Departament de Governació, té com a missió protegir el lliure exercici dels drets i de les llibertats i de garantir la seguretat ciutadana. El Departament de Governació, de conformitat amb els objectius establerts pel Govern, és l'òrgan responsable de la política de seguretat ciutadana de la Generalitat, i li corresponen, entre altres funcions, el comandament i la direcció superior del cos.

És interessant remarcar que la Llei, a part de regular les competències de la Generalitat sobre la seguretat pública, també recull les entitats locals: "Les entitats locals i la Generalitat, dins de l'àmbit de llurs competències en el camp de la seguretat pública, han de coordinar llurs actuacions i han de col·laborar en l'exercici de llurs funcions."

Respecte a la regulació del cos, els aspectes més innovadors són:

- Per primera vegada s'utilitza la denominació de Policia de la Generalitat. La Llei de l'any 1983 parlava de la policia autonòmica.
- Els principis bàsics d'actuació dels ME són els mateixos que tenen totes les FCS.
- Deixa molt clarament establert que la PG-ME és una policia ordinària i integral, que actua a tot el territori de Catalunya.
- Quant a les funcions, lluny de conformar-se amb una definició genèrica de les funcions com la que es recull en la Llei de Policia del País Basc, s'efectua una relació exhaustiva d'aquestes, trencant totalment l'esquema de l'article 38 de la LOFCS, interpretant-lo d'acord amb l'EAC i la jurisprudència del TC i deixant la possibilitat d'incorporar-hi noves funcions, tant per la via de l'article 150.2 CE com per altres vies que es puguin establir. Aquesta va suposar clarificar la situació que es vivia en aquell moment pel que fa a les funcions dels ME, especialment en matèria de policia judicial, en què se'ls reconeix plenes funcions, que poden ésser exercides per mitjà dels serveis ordinaris del cos o per mitjà d'unitats orgàniques que poden trobar-se adscrites en jutjats, tribunals i en el Ministeri Fiscal.

El model de seguretat pública és fonamental per a la consolidació política i per al desenvolupament social del país

12. Sobre el model policial:

BALLBÉ, M. *Deu anys de seguretat i policia autonòmica*. Autonomies 12. IEA.

– *Orden público y militarismo en España*. Alianza, 1983.

RECASENS, A. *La seguridad y el modelo policial español*. Seminario Duque de Ahumada, 1995.

– *La seguridad y sus políticas*. Barcelona: Atelier, 2007.

FUENTES, J. R. *Alemania un modelo de policia y seguridad para Europa*. Cedex, 2004.

CASTELLS, J. M. *El modelo policial en el Estado español*. IEA, 1997.

- Amplia l'estructura del cos amb noves escales i categories, preveu la creació de llocs de facultatius i tècnics, i regula tot el règim estatutari dels ME, fins i tot els drets sindicals, i crea el Consell de Policia.
- Quant a l'accés al comandament del cos, tenint en compte que l'EAC determina que han d'ésser membres de les FCSE o de les forces armades, la Llei determina quines són les categories que tenen la condició de comandament, per saber a quins llocs del cos de ME poden tenir accés directe les FCSE i les forces armades.

c) Creixement i desplegament

De manera immediatament posterior a l'aprovació de la llei que regulava el cos, es va signar l'acord de delimitació de funcions entre la PG-ME i les FCSE (JS de 17 d'octubre de 1994).

Aquest acord, en relació amb l'adoptat l'any 1990, recull amb caràcter exclusiu el model de substitució i quant a les funcions ja no conté la relació de les que poden correspondre als ME, perquè aquestes es troben en la LPG, sinó que es limita a dir quines són les funcions que un cop desplegats els ME es reserven les FCSE.

La signatura d'aquest acord dins la JS suposava el reconeixement definitiu per l'Estat del desplegament dels ME, el seu creixement gradual i constant, i un canvi d'orientació bàsic en el funcionament de la JS, i evidenciava, un cop més, que tot el procés de creació, desplegament i consolidació del cos dels ME no es podia efectuar unilateralment, sinó que havia d'anar lligat a acords continuats entre les dues administracions, aplicant la bilateralitat com a sistema de funcionament.

En aquesta nova etapa del desplegament es va produir la transferència per l'Estat de les competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles (1997).¹³

5. Sistema de seguretat pública de catalunya

El desplegament dels Mossos s'estava imposant en una bona part del territori i anava acompanyat d'acords de la JS i de la signatura de convenis de col·laboració amb els ajuntaments afectats a fi de coordinar el desplegament dels ME amb les policies locals respectives. També s'havien regulat les juntes locals de seguretat, que en van atorgar la presidència als alcaldes, però els esdeveniments que provocava el creixement del cos de ME feia aconsellable regular amb rang de llei un sistema que, des de la transversalitat, ordenés l'àmbit de la seguretat pública de Catalunya (protecció civil, trànsit, seguretat privada, serveis de prevenció i extinció d'incendis, etc.).

La culminació del desplegament dels ME a tot Catalunya representa, en xifres, l'existència de 14.150 agents i 91 comissaries distribuïts en 9 regions policials
Foto: DIRIP

13. Llei orgànica 6/1997, de 15 de desembre. Llei 14/1987, de 24 de desembre. Reial Decret 391/1998, de 13 de març. Decret 102/1998, de 15 d'abril.

S'instaura la planificació de seguretat mitjançant el Pla de seguretat de Catalunya i els plans municipals, supramunicipals o regionals.

Pel que fa a les autoritats, el Govern és l'òrgan col·legiat superior, seguit del titular del Departament d'Interior i els alcaldes, tot i que també inclou dins de les autoritats els delegats territorials del Govern.

Defineix la policia de Catalunya com la formada pels ME i les policies locals i recull un dels principis plantejats en: la creació de la PA l'any 1983.

Dins dels òrgans de coordinació que estructura el sistema de seguretat, a part de la Junta de Seguretat de Catalunya, que està regulada en l'EAC, crea el Consell de Seguretat de Catalunya com a òrgan de participació superior; la Comissió de Govern per a la Seguretat, de caràcter intern entre els diversos departaments de la Generalitat; la Junta Local de Seguretat, a la qual atorga gran rellevància, presidida per l'alcalde i amb l'obligatorietat de crear-la en tots els municipis que tinguin policia local, i la Comissió de Policia de Catalunya, que substitueix la Comissió de Coordinació de Polícies Locals.

Quant a la participació ciutadana es preveu, mitjançant les associacions i les entitats que tenen representació en el Consell de Seguretat de Catalunya, les juntes locals i les comissions regionals de seguretat. Els ciutadans tenen dret a fer consultes, a ser informats de les situacions d'especial risc, i a formular queixes i peticions, i la Generalitat té l'obligació d'establir la Carta de serveis públics.

Els principis que inspiren el sistema de seguretat són cooperació, col·laboració, lleialtat institucional i auxili mutu entre les diferents autoritats, administracions i serveis policials, i tot això en un sistema basat en l'ordenació, la planificació preventiva i la participació ciutadana, a fi d'aconseguir que les polítiques públiques de seguretat siguin més eficaces i eficients per als ciutadans. Una forma d'aconseguir aquesta eficàcia és mitjançant els convenis de col·laboració amb els ajuntaments, que permeten concretar formes i procediments de coordinació i cooperació, tant en els serveis policials com en altres polítiques de seguretat.

6. Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006

No es pot finalitzar aquest article sense analitzar molt breument el nou EAC i comentar algunes de les afectacions al desplegament legislatiu dels ME.

M. Assumpta Palau i Marginet

Advocada de la Generalitat. Actualment, advocada en cap del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural. Cap dels Serveis Jurídics del Departament de Governació / Interior de la Generalitat de Catalunya (1979-2000). Directora general de Relacions amb l'Administració de Justícia. Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya (2000-2004).

Màster en Dret de Catalunya, UAB (1987-1989) i Màster en Funció Gerencial de les Administracions Públiques – ESADE (1995).

Ha participat en l'elaboració dels avantprojectes de llei i reglaments en matèria de seguretat pública i en els traspassos de la Policia Autònoma, Trànsit, Protecció Civil, Seguretat Privada, Joc i Espectacles, etc. En l'actualitat, és professora de l'Escola de Prevenció i Seguretat Integral (EPSI), vinculada a la UAB, i del curs de Policia i Sistema Penal (UB).

Ha estat vocal de la Junta de Seguretat de Catalunya, membre del Consell de la Policia de la Generalitat (PG) – Mossos d'Esquadra (ME).

Ha impartit seminaris i ponències en les diverses matèries que engloben la seguretat pública.

És autora de diverses publicacions en l'àmbit de la seguretat pública: "La conflictivitat competencial en matèria de seguretat pública", IEA, 1996; "Anàlisi i evolució de les funcions de la PG-ME". També ha participat en les següents publicacions: El modelo policial y los retos de futuro IEA, 1998; "Codi de legislació policial" (direcció i coordinació, obra col·lectiva – 1999); "Competències autonòmiques en matèria de protecció civil", Quaderns municipals, núm. 9 FMC, 1991, entre d'altres.

El conseller Joan Saura en l'acte de graduació d'una nova promoció de Mossos d'Esquadra

Foto: DIRIP

En termes generals, l'EAC ha servit per elevar a rang estatutari moltes de les atribucions o competències que el Parlament de Catalunya ja havia regulat. Així, i com a més significatives, l'article 164 atribueix a la Generalitat, d'acord amb la legislació estatal, la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals. Aquest apartat de l'EAC ha de permetre aprofundir en la regulació de la policia de Catalunya, unificant en un únic text normatiu aspectes que fins ara no ha estat possible aconseguir.

També, i a tall d'exemple, assenyalarem com a més significatius:

- L'esment en l'article 164 del control i de la vigilància del trànsit, que millora la redacció de l'anterior EAC i eleva a rang estatutari aquestes competències.
- La supressió, en el nou EAC, d'apartats com els 4, 5 i 7 de l'article 13 i l'article 14 de l'EAC anterior. En l'EAC actual no s'esmenta que es reserva les FCSE i en canvi recull el que correspon als ME, incloent-hi les diferents formes de crim organitzat i terrorisme, en els termes que estableixen les lleis.
- L'atorgament de la presidència de la JS al president de la Generalitat, que abans era bicèfala, i s'han redefinit les funcions de la JS. S'ha suprimit el rol d'òrgan de fiscalització del desplegament de la PG, com ha succeït en alguna etapa anterior.
- La supressió del requisit que els comandaments dels ME hagin de ser de les forces armades i de les FCSE.
- Reconeixement dels ME en el bescanvi d'informació policial d'àmbit internacional i en les relacions de col·laboració i auxili amb autoritats policiaques d'altres països i la presència, d'acord amb l'Estat, en els grups de treball de col·laboració amb policies d'altres països en què participi l'Estat.
- Reconeixement de la Policia de Catalunya (ME-policies locals), que ja es preveu en la Llei catalana d'ordenació del sistema de seguretat.